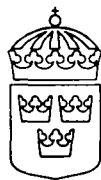

Regeringens proposition

1988/89:42

om vissa socialförsäkringsfrågor

Prop.
1988/89:42

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 20 oktober 1988.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

G. Sigurdson

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen läggs fram förslag som avser handikappersättningen inom folkpensioneringen, sjukpenningen inom arbetsskadeförsäkringen samt försöksverksamheten inom sjukförsäkringsområdet.

För handikappersättningen föreslås att möjligheten att få förmånen för tid före ansökningsmånaden vidgas genom förlängning av den maximala retroaktivtiden från tre månader till två år.

Beträffande arbetsskadeförsäkringen föreslås i rationaliseringssyfte en förenklad metod för beräkning av arbetsskadesjukpenning när sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring tidigare betalats ut för samma tid.

Den inom sjukförsäkringsområdet bedrivna försöksverksamheten med bl. a. flexiblare sjukpenning föreslås bli förlängd till utgången av juni 1990.

En numera föråldrad och praktiskt betydelselös förordning angående ersättning för sjukresor enligt lagen om allmän försäkring — som har utfärdats med riksdagen — föreslås bli upphävd.

Lag om ändring i lagen (1988:881) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1988:881) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring¹

dels att 16 kap. 5 § och punkt 1 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna skall ha följande lydelse,

dels att det i övergångsbestämmelserna skall införas en ny punkt, 15, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

16 kap.

5 §

Ålderspension utgår från och med den månad varunder den försäkrade fyller sextiofem år eller, om han önskar att pensionen skall börja utgå tidigare eller senare, från och med den månad som angives i pensionsansökningen.

Förtidspension, handikappersättning och vårdbidrag utgår från och med den månad då rätt till förmånen inträtt. I fall som avses i 1 § andra stycket utgår dock förtidspension från och med månaden näst efter den då beslutet om pension meddelats.

Efterlevandepension utgår från och med den månad då den försäkrade avlidit eller, om han vid sin död uppbär ålderspension eller förtidspension, från och med månaden näst efter den då dödsfallet inträffat.

Inträder rätt till ålderspension eller efterlevandepension vid annan tidpunkt än som åsyftas i första och tredje styckena, utgår pensionen från och med den månad då rätten inträtt.

Pension *må ej* utgå för längre tid tillbaka än tre månader eller, *såvitt gäller* barnpension, två år före ansökningsmånaden.

Pension *får inte* utgå för längre tid tillbaka än tre månader eller, *i fråga om* barnpension *eller handikappersättning*, två år före ansökningsmånaden.

Vid utbetalning av folkpension för förfluten tid till försäkrad, vars make uppbär folkpension, skall pensionen så minskas, att det sammanlagda beloppet för båda makarna motsvarar vad som skall utgå enligt 6 kap. 2 § eller 7 kap. 4 §.

Det belopp som först förfaller till betalning efter beslut om barnpension enligt 14 kap. 2 § skall minskas med vad som utbetalats i omställningspension enligt 14 kap. 4 § eller särskild efterlevandepension enligt 14 kap. 5 § för den tid som barnpensionsbeloppet avser utöver vad som skulle ha utgetts om beslutet om barnpension förelegat vid utbetalningen av omställningspensionen eller den särskilda efterlevandepensionen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1990.

1. Denna lag träder i kraft, *i fråga om 16 kap. 5 § femte stycket* den 1 januari 1989, och i övrigt den 1 januari 1990.

¹ Lagen omtryckt 1982:120.

15. Äldre föreskrifter i 16 kap. 5 § femte stycket gäller fortfarande i ärenden om handikappersättning där ansökan har gjorts före den 1 januari 1989. På grund av de nya föreskrifterna i samma lagrum får handikappersättning inte utges för tid före den 1 oktober 1988.

Lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring

Härigenom föreskrivs att 3 kap. 5, 5 b och 5 c §§ lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring¹ skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

3 kap.

5 §²

Vid sjukdom som efter samordningstidens slut sätter ned den försäkrades förmåga att skaffa sig inkomst genom arbete med minst hälften utgår sjukpenning från arbetsskadeförsäkringen.

Saknar den försäkrade förmåga att skaffa sig inkomst, utges hel sjukpenning. I annat fall utges halv sjukpenning.

Om inte annat följer av 5 a—5 c §§ utgör hel sjukpenning för dag en trehundra- och sextiofemtedel av den försäkrades sjukpenningunderlag enligt 6 §. Sjukpenningen avrundas till närmaste hela kronor.

Om inte annat följer av 5 a—5 c §§ utgör hel sjukpenning för dag en trehundra- och sextiofemtedel av den försäkrades sjukpenningunderlag enligt 6 §. Sjukpenningen avrundas till närmaste hela kronor. *När sjukpenning skall utges till den försäkrade för sådan tid, för vilken denne har erhållit sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring, får sjukpenningen dock beräknas till det sammanlagda belopp som har betalats ut för samma tid ökat med en niondel. Det sålunda beräknade beloppet avrundas till närmaste hela kronor.*

Som sjukperiod anses tid, under vilken en försäkrad i oavbruten följd lider av sjukdom som avses i första stycket.

5 b §³

Om den försäkrades sjukpenning i fall som avses i 5 a § svarar mot ett sjukpenningunderlag i form av enbart inkomst av anställning, skall till grund för beräkningen av beloppet av hel sjukpenning för dag läggas det tal som erhålls när sjukpenningunderlaget delas med den försäkrades årsarbetstid enligt 3 kap. lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Skall sjukpenning utges för endast en dag multipliceras det enligt första stycket erhållna talet med antalet timmar av ordinarie arbetstid eller däremot svarande normal arbetstid. Produkten utgör hel sjukpenning för dagen.

Skall sjukpenning utges för mer än en dag multipliceras det enligt första stycket erhållna talet med det sammanlagda antalet timmar av ordinarie arbetstid eller däremot svarande normal arbetstid som belöper på dagarna. Det tal som därvid erhålls delas med antalet dagar med sjukpenning. Kvoten utgör beloppet av hel sjukpenning för dag. Skall sjukpenning utges efter olika grader av nedsatt arbetsförmåga sammanläggs dock de timmar

¹ Lagen omtryckt 1977:264.

² Senaste lydelse 1987:225.

³ Senaste lydelse 1987:1322.

som avser samma grad för sig. Sjukpenning beräknas för varje sådan period för sig.

Det enligt första stycket erhållna talet avrundas till närmaste hela kronantal. Om antalet timmar enligt andra stycket eller det sammanlagda antalet timmar enligt tredje stycket inte uppgår till ett helt timantal skall avrundning ske till närmaste hela timantal, varvid halv timme avrundas uppåt. Sjukpenning avrundas till närmaste hela krontal.

Vad som sägs i 5 § tredje stycket om sjukpenningberäkning när avräkning skall ske mot tidigare utgiven sjukpenning enligt lagen om allmän försäkring gäller också vid tillämpning av denna paragraf.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, riksförsäkringsverket får meddela föreskrifter om schablonberäkning av ordinarie arbetstid och därmot svarande normal arbetstid.

5 c §¹

Om den försäkrades sjukpenning i fall som avses i 5 a § svarar mot ett sjukpenningunderlag i form av inkomst av såväl anställning som annat förvärvsarbete beräknas beloppet av hel sjukpenning för dag enligt följande. Den del av sjukpenningen som grundar sig på inkomst av anställning beräknas enligt 5 b § första-fjärde styckena. Den del som grundar sig på inkomst av annat förvärvsarbete beräknas enligt 5 § tredje stycket.

Om den försäkrades sjukpenning i fall som avses i 5 a § svarar mot ett sjukpenningunderlag i form av inkomst av såväl anställning som annat förvärvsarbete beräknas beloppet av hel sjukpenning för dag enligt följande. Den del av sjukpenningen som grundar sig på inkomst av anställning beräknas enligt 5 b § första-femte styckena. Den del som grundar sig på inkomst av annat förvärvsarbete beräknas enligt 5 § tredje stycket.

Utan hinder av föreskrifterna i första stycket samt 5 a och 5 b §§ beräknas sjukpenning enligt 5 § tredje stycket

1. när den försäkrade skall uppbära sjukpenning med tillämpning av 6 kap. 5 §, och

2. i fall som avses i 3 kap. 10 c § första stycket 1, 2 och 4 samt andra stycket lagen (1962:381) om allmän försäkring.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989 och tillämpas på beslut angående sjukpenningberäkning som meddelas efter ikraftträdandet.

¹ Senaste lydelse 1987:225.

Lag om dels fortsatt giltighet av lagen (1985:1002) om försöksverksamhet inom sjukförsäkringsområdet, dels ändring i samma lag

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1985:1002) om försöksverksamhet inom sjukförsäkringsområdet

dels att lagen, som gäller till utgången av år 1988,¹ skall fortsätta att gälla till utgången av juni 1990.

dels att 1 § skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §²

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får med avseende på ersättning från sjukförsäkringen enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring samt motsvarande ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring och lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd meddela föreskrifter vid försöksverksamhet enligt denna lag.

Sådana föreskrifter skall avse vissa avgränsade grupper av personer eller samtliga personer som är försäkrade eller omfattas av statligt personskadeskydd.

Föreskrifterna får gälla längst till utgången av år 1988.

Föreskrifterna får gälla längst till utgången av juni 1990.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

¹ Lagens giltighetstid senast förlängd 1987:367.

² Senaste lydelse 1987:367.

Lag om upphävande av förordningen (1962:385) angående
ersättning för sjukresor enligt lagen om allmän försäkring
(sjukreseförordningen)

Härigenom föreskrivs att förordningen (1962:385) angående ersättning
för sjukresor enligt lagen om allmän försäkring (sjukreseförordningen)
skall upphöra att gälla vid utgången av år 1988.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 20 oktober 1988

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande, statsråden Feldt, Sigurdsen, Hjelm-Wallén, Bodström, Göransson, Dahl, R. Carlsson, Hellström, Johansson, Lindqvist, G. Andersson, Lönnqvist, Thalén, Nordberg, Engström, Freivalds, Wallström

Föredragande: statsrådet Sigurdsen

Proposition om vissa socialförsäkringsfrågor

1 Retroaktiv rätt till handikappersättning

Mitt förslag: Handikappersättning skall kunna utges upp till två år retroaktivt från ansökningsmånaden.

Skälen för mitt förslag: Handikappersättning utges till en person som är försäkrad enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) och fyllt 16 år och som före 65 års ålder fått sin funktionsförmåga för avsevärd tid nedsatt i sådan omfattning att han a) i sin dagliga livsföring behöver mer tidskrävande hjälp, b) fortlöpande behöver hjälp för att kunna förvärvsarbета eller c) annars behöver vidkännas betydande merutgifter. Bedömningen av om rätt till handikappersättning föreligger grundas på det sammanlagda stödbehovet om den försäkrade har behov av stöd i flera eller i samtliga dessa avseenden. Med försäkrad som utför förvärvsarbete likställs i vissa fall studerande. Den som är blind, döv eller gravt hörselskadad har alltid rätt till handikappersättning. Handikappersättning utges med 34, 50 eller 65 % av basbeloppet alltefter hjälpbehovets omfattning och merutgifternas storlek.

Den som vill få handikappersättning måste ansöka om detta hos försäkringskassan. Enligt 16 kap. 5 § AFL kan handikappersättning inte utges för längre tid tillbaka än tre månader före ansökningsmånaden, även om förutsättningarna för rätt till förmånen varit uppfyllda redan dessförinnan.

Riksdagen beslöt med anledning av ett motionsyrkande (Sf 1987/88:244) och socialförsäkringsutskottets betänkande om folkpensioner m. m. (SfU 18, rskr. 197) att ge regeringen till känna att retroaktivtiden för rätt till handikappersättning borde förlängas till den tid som gällde för barnpension, nämligen två år före ansökningsmånaden. Motionären hade framhållit att informationen om rätten till handikappersättning inte alltid fungerade. Motionären hade påpekat, att för den som fick sjukhusvård aviserades försäkringskassan om anledningen till vården under förutsättning att patienten var berättigad till sjukpenning. Genom denna avisering

kunde försäkringskassan i sin tur informera aktuella patienter om handikappersättningen. För en patient som inte var berättigad till sjukpenning fanns inte någon motsvarande avisering. Detta kunde innebära att vederbörande försummade att ansöka om handikappersättning och på så sätt gick miste om ersättning under en tid.

Socialförsäkringsutskottet ansåg det vara otillfredsställande att en person under lång tid kunde gå miste om handikappersättning på grund av bristande information om förmånen. Utskottet framhöll att problemet inte till alla delar kunde lösas genom utökade informationsinsatser och förordade därför att retroaktivtiden för rätt till handikappersättning förlängdes.

Jag kan för min del ansluta mig till den av riksdagen redovisade uppfattningen. Det är självfallet otillfredsställande att någon kan gå miste om handikappersättning enbart på grund av att han inte känt till sina möjligheter att ansöka om förmånen. Inom barnpensioneringen infördes år 1979 en förlängning av retroaktivtiden till två år räknat från ingången av den månad varunder pensionsansökningen har gjorts. Som motivering angav dåvarande departementschefen önskemålet att undvika rättsförluster till följd av för sent inkomna ansökningar. Jag anser att samma skäl kan anföras för en förlängning av retroaktivtiden vad gäller rätt till handikappersättning.

Villkoret för att handikappersättning skall kunna utbetalas retroaktivt är givetvis att förutsättningarna för rätten till förmånen är uppfyllda även för den förflutna tid som avses. Det kan i vissa fall tänkas uppkomma problem att efteråt fastslå när förutsättningarna för rätten till förmånen varit uppfyllda. I de flesta fallen lär emellertid medicinsk och annan utredning ge tillräcklig ledning för frågans besvarande. Jag föreslår således att retroaktivtiden för rätt till handikappersättning förlängs till att gälla två år före ansökningsmånaden.

Mitt förslag innebär ändring i 16 kap. 5 § AFL. Lagtekniskt bör det genomföras genom en lag om ändring i lagen (1988:881) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring.

2 Beräkning av tilläggsutbetalning av arbetsskadesjukpenning

Mitt förslag: Retroaktiv utbetalning av sjukpenning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring (LAF) till en person som tidigare erhållit sjukpenning enligt AFL för samma tid beräknas på det sammanlagda belopp som har utbetalats ökat med en niondedel.

Riksförsäkringsverkets förslag: överensstämmer med mitt förslag.

Skälen för mitt förslag: Enligt AFL och LAF är sjukpenning en ersättning som skall beräknas för dag. Hel sjukpenning utgör enligt 3 kap. 4 § AFL för dag 90 % av den fastställda sjukpenninggrundande inkomsten (SGI), delad

med 365. Denna föreskrift skall tillämpas vid beräkning av sjukpenning som grundar sig på inkomst av annat förvärvsarbete och — när det inte är fråga om timberäknad sjukpenning för de första 14 dagarna av ett sjukfall — även vid beräkning av sjukpenning som grundas på inkomst av anställning.

Om sjukdomsfallet beror på en arbetsskada utges sjukpenning enligt AFL under de första 90 dagarna, dvs. under den s. k. samordningstiden. Därefter utges LAF-sjukpenning. Enligt 3 kap. 5 § LAF utgör hel sjukpenning för dag en trehundrasextiofemtedel av den försäkrades sjukpenningunderlag enligt 6 §. Föreskriften tillämpas under samma förutsättningar som jag nyss redogjort för beträffande 3 kap. 4 § AFL. Av 3 kap. 6 § LAF framgår att sjukpenningunderlaget utgörs av antingen den försäkrades SGI eller, om han ej är sjukpenningförsäkrad men likväl har inkomst av förvärvsarbete, den inkomst som skulle ha utgjort SGI om han hade varit sjukpenningförsäkrad, dock lägst 6 000 kr.

Enligt 6 kap. 7 § LAF, jämförd med 17 kap. 1 § AFL, skall, om en ersättning utbetalats enligt AFL eller annan författning och en ersättning enligt LAF senare beviljas retroaktivt för samma tid, den retroaktiva ersättningen minskas. Minskningen skall ske med det belopp som överstiger vad som skulle ha utgetts om beslut om båda ersättningarna hade förelegat samtidigt.

Riksförsäkringsverket har i kungörelsen (RFFS 1977:13) med vissa verkställighetsföreskrifter angående ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring och lagen (1977:265) om statligt personskadeskydd (LSP) lämnat vissa föreskrifter om tilläggsutbetalning av arbetsskadesjukpenning. Enligt denna kungörelse skall sjukpenning som betalats ut enligt AFL:s bestämmelser men rätteligen bort utbetalas enligt LAF eller LSP dras av från den ersättning som tillkommer den försäkrade enligt LAF eller LSP. Ersättning som dras av tillgodoförs försäkringskassans medel för den obligatoriska sjukförsäkringen. Reglerna innebär således att en omföring skall ske från ersättning enligt AFL till ersättning enligt LAF eller LSP när ett beslut fattats om godkänd arbetsskada. Vid utbetalning av sjukpenning enligt LAF måste en jämförelse göras mellan den sjukpenning per dag som betalats ut enligt AFL och den sjukpenning per dag som skall betalas ut enligt LAF. För att kunna göra en sådan jämförelse måste försäkringskassan ha tillgång till sjukkort och SGI-uppgifter för den tidpunkt som beräkningen avser. Eftersom ofta lång tid har förflutit sedan utbetalningen av AFL-sjukpenning och beslutet om omföring till LAF-sjukpenning i regel omfattar långa retroaktiviteter och flera sjukperioder innebär detta ett tidsödande arbete hos försäkringskassorna. Uträkningarna blir i många fall omfattande och felkällorna många varför ytterligare kontroller ofta måste göras före utbetalning av ersättningen.

Riksförsäkringsverket har i skrivelse till socialdepartementet den 1 september 1988 föreslagit att en förenklad och schabloniserad uträkning av tilläggsutbetalningarna införs. Enligt förslaget skulle detta kunna ske med hjälp av microfiche över gjorda utbetalningar, vilka innehåller uppgift om varje sjukpenningutbetalning med dagantal och utbetalt belopp. Beräkningen av tilläggsutbetalningen kan då schabloniseras genom att den utbe-

talda AFL-sjukpenningen uppräknas från 90 till 100 procent av SGI:n för de perioder som enligt försäkringskassans beslut godkänts som arbetsskada. Detta innebär att principen om dagberäkning av sjukpenning frångås i dessa fall.

Av riks försäkringsverkets skrivelse framgår att den omföreling av ersättning som ett beslut om godkänd arbetsskada medför orsakar ett betydande merarbete hos försäkringskassorna. En förändring av beräkningssättet vid tilläggsutbetalningar av ersättning i arbetsskadeärenden skulle, som verket anför i sin skrivelse, betyda en inte obetydlig rationaliseringsvinst hos försäkringskassorna. Av de uppskattningar verket gjort angående effekterna av en förenklad och schabloniserad ersättning enligt förslaget framgår att differensen till den försäkrades för- eller nackdel kan bli någon krona per dag. I de flesta fall blir dock slutsumman densamma som vid uträkning dag för dag enligt nuvarande regler.

Mot bakgrund av vad jag nu anför anser jag att den av riks försäkringsverket föreslagna förenklingen och schabloniseringen av tilläggsutbetalningarna vad gäller ersättning enligt LAF och LSP bör genomföras. Åtgärden har också betydelse när det gäller att få till stånd en snabbare handläggning av arbetsskadeärenden hos försäkringskassorna. Genomförande av förslaget förutsätter ändringar i 3 kap. 5, 5 b och 5 c §§ LAF. LSP innehåller i nu berörda delar hänvisning till LAF. Mitt förslag får därför betydelse också för beräkningssättet vid tilläggsutbetalningar som skall göras enligt LSP.

3 Förlängning av försöksverksamheten med flexibla sjukpenning och ersättning för merkostnader för resor

Mitt förslag: Lagen (1985:1002) om försöksverksamhet inom sjukförsäkringsområdet ges förlängd giltighetstid till utgången av juni 1990.

Riks försäkringsverkets förslag: överensstämmer med mitt förslag.

Skälen för mitt förslag: Enligt lagen (1985:1002) om försöksverksamhet inom sjukförsäkringsområdet får i syfte att möjliggöra en effektivare rehabiliteringsverksamhet i anslutning till sjukdomsfall föreskrivas — med avvikelser från 3 kap. 7 § AFL — dels att den lägsta grad av nedsättning av arbetsförmågan som fordras för rätt till sjukpenning skall vara en fjärdedel, dels att ersättning skall kunna utges också i form av en fjärdedels eller tre fjärdedels sjukpenning. För att underlätta återgång till arbetet i anslutning till sjukdomsfall får vidare föreskrivas att ersättning skall lämnas från sjukförsäkringen för den försäkrades merutgifter för resor till och från arbetet. Vad som nu har sagts har motsvarande tillämpning i fråga om ersättning enligt LAF och LSP. Riks försäkringsverket har med stöd av bemyndigande meddelat närmare föreskrifter om försöksverksamheten.

Försöksverksamhet med flera ersättningsnivåer inom sjukpenningför-

säkringen bedrivs i begränsad omfattning av Malmöhus allmänna försäkringskassa och av Gävleborgs och Västernorrlands läns allmänna försäkringskassor. Vidare bedrivs en försöksverksamhet i hela landet med rescersättning till och från arbetsplatsen i vissa sjukfall. Lagen om försöksverksamhet gäller sedan dess giltighetstid förlängts vid ett tillfälle till utgången av år 1988 (prop. 1986/87:133, SfU 22, rskr. 326, SFS 1987:367).

Riksförsäkringsverket har i en skrivelse till socialdepartementet föreslagit att lagen om försöksverksamhet förlängs till utgången av juni 1990. Verket har i sin framställning hänvisat till den statliga rehabiliteringsberedningens (S 1985:02) kommande betänkande. Beredningen kan förväntas lämna förslag till en permanent lagstiftning från den 1 juli 1990 med i princip samma inriktning som försöksverksamheten. Det är enligt riksförsäkringsverkets uppfattning angeläget att försöksverksamheten får fortsätta i avvaktan på en ny lagstiftning i de aktuella hänseendena.

Jag föreslår mot den bakgrund som riksförsäkringsverket redovisat i sin skrivelse att lagen ges förlängd giltighetstid t. o. m. den 30 juni 1990. Vad jag nu anfört föranleder en ändring i 1 § lagen (1985:1002) om försöksverksamhet inom sjukförsäkringsområdet.

4 Upphävande av förordningen (1962:385) angående ersättning för sjukresor enligt lagen om allmän försäkring (sjukreseförordningen)

Mitt förslag: Förordningen (1962:385) angående ersättning för sjukresor enligt lagen om allmän försäkring (sjukreseförordningen) upphävs.

Skälen för mitt förslag: Enligt AFL ersätter sjukförsäkringen resekostnader som den försäkrade haft när han med anledning av sjukdom erhållit bl. a. läkarvård. AFL innehöll tidigare en föreskrift om att ersättning för sådana resekostnader skulle utges enligt vad regeringen med riksdagen förordnade. Den nämnda sjukreseförordningen har i enlighet härmed utfärdats av regeringen med riksdagen.

Genom en ändring i AFL (prop. 1975:36, SfU 16, rskr. 125) överlämnades åt regeringen att fastställa grunderna för resekostnadsersättning. Med stöd av detta bemyndigande — som numera finns i 2 kap. 6 § AFL — har regeringen utfärdat föreskrifter om resekostnadsersättning från sjukförsäkringen, senast genom förordningen (1987:82) om ersättning vid sjukresa. Bestämmelserna i 1962 års sjukreseförordning har sålunda ersatts med senare utfärdade föreskrifter i samma ämne. Förordningen har emellertid inte blivit upphävd trots att den länge har saknat praktisk betydelse. Den bör nu upphävas. Mitt förslag förutsätter av författningstekniska skäl en lag om upphävande av förordningen.

5 Upprättade lagförslag

Prop. 1988/89:42

I enlighet med vad jag anfört har inom socialdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1988:881) om ändring i lagen (1962:381) om allmän försäkring,

2. lag om ändring i lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring,

3. lag om dels fortsatt giltighet av lagen (1985:1002) om försöksverksamhet inom sjukförsäkringsområdet, dels ändring i samma lag,

4. lag om upphävande av förordningen (1962:385) angående ersättning för sjukresor enligt lagen om allmän försäkring (sjukreseförordningen).

6 Hemställan

Jag hemställer att regeingen föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

